
Nyilas Atilla

LÉPCSÓHÁZI GONDOLAT

Bella Máténak

Vagy nincsen semmi, vagy valami van.
Úgy látszik, hogy valami van.

De miért létezik bármi is?
Miért nincsen inkább egyáltalán semmi?

Ha most van valami, vagy korábban is volt,
vagy korábban még semmi sem volt.

Ha már volt valami, azelőtt mi volt?
Kezdetben lehet, hogy semmi sem volt.

De semmi sem tarthat örökké.
A semmi sem tarthat örökké.

Ha volt, az a semmi nem maradt fenn,
amint lett valami, a semmi megszűnt.

A körülmények valaha annak kedvezhettek,
hogy valami jöjjön létre a semmi helyébe.

Maga a semmi lehetett az a körülmény,
ami valami létrejöttét előidézte.

Amikor a semminek vége lett,
akkor egyszer csak valami lett.

Amikor ez legutóbb végbement,
azóta folyton van valami.

De ha semmi se tart örökké,
egyszer újra nem lesz majd semmi.

Nem is lenne talán jó,
ha bármi is örökké tartana.

Legyen kezdete és vége,
legyen szép íve a létezésnek.

Szülessen és haljon meg az ember,
virágozzék fel és bukjon a család,

fordítsák meg sorra címereinket,
legyen méltóságos az a nemzethalál,

jöjjön létre és pusztuljon el
az emberiség is a földi étellel,

jöjjön létre és semmisüljön meg
a Tejút a Földdel és a Naprendszerrel,

addig táguljon a Világegyetem,
míg el nem enyészik benne minden,

mire ha jönne hóhalál,
ne találja sehol se már,

mint üres halmazzal definiált számok,
omoljanak el a részecske-álmok,

ahogy az anyag energiába vált,
nyelje el a semmi a sötét energiát,

mint vízgyűrűk a part kövein,
üljenek el a semmi hullámai,

vagy zuhanjon a mindenség vissza magába,
szűnjön meg fordított ősrobbanással.

A Világsokaság, lehetőségeivel,
keletkezzék, és múljon el.

Ha volt isten, ha semmiből teremthetett,
akkor talán ő is a semmiből vétetett.

Egy mindenható teremthet a semmiből,
és mindent semmivé tehet, még önmagát is.

Nem hiszem, hogy jó lenne örökké élni.
Mért akarna isten örökké élni?

Legyen teremtő, aki teremt,
teremjen, teremtsen, és szűnjön meg.

Vagy legyen a világ öngyújtó láng,
mely „fellobban mértékre és kialszik mértékre”.